KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3024/86

af 1. oktober 1986

om gennemførelsesbestemmelser for forebyggende destillation som omhandlet i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 337/79 for vinproduktionsåret 1986/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85 (2), særlig artikel 6, stk. 3, artikel 11, stk. 5, og artikel 65,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (3);

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85 af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser, der anvendes i landbrugssektoren (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1333/86 (5), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan der, når det synes nødvendigt under hensyntagen til høstprognoserne eller med henblik på en forbedring af kvaliteten af de produkter, der bringes på markedet, træffes beslutning om forebyggende destillation af bordvin og vin, der er egnet til fremstilling af bordvin;

ifølge artikel 6 i forordning (EØF) nr. 337/79 kan kun producenter, der har opfyldt forpligtelserne i artikel 39 og i givet fald artikel 40 og 41 i nævnte forordning i en referenceperiode, der skal fastlægges, omfattes af interventionsforanstaltningerne; denne periode skal derfor fastsættes;

hensigten med disse foranstaltninger er at sanere markedet uden dog at overskride de mængder, som er forenelige med en god forvaltning af markedet; med henblik herpå bør der fastsættes en grænse for, hvor megen bordvin hver producent må destillere, på grundlag af det udnyttede areal, der er beregnet til fremstilling af bordvin; af hensyn til de nationale bestemmelser vedrørende anerkendelse af kvbd, som gælder i visse medlemsstater, bør de maksimumsmængder bordvin, som vil kunne destilleres i de pågældende områder, ikke sættes i forhold til hver enkelt producents areal beregnet til fremstilling af bordvin, men til det samlede areal, vedkommende udnytter; i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage en præcis henvisning til det areal, som vinen kommer fra, bør den mængde, der kan destilleres, dog begrænses til en procentdel af den mængde bordvin, der produceres i løbet af produktionsåret 1986/87; denne procentdel bør gøre det muligt at opnå resultater, der er sammenlignelige med dem, der opnås i forbindelse med begrænsningen i forhold til det udnyttede areal; procentdelen bør derfor fastsættes under hensyntagen til det gennemsnitlige hektarudbytte; da gennemsnitsudbyttet i de græske dele af vindyrkningsområde C III og i de spanske dele af vindyrkningsområderne er væsentlig lavere end i resten af Fællesskabet, bør der for disse af området fastsættes en anden procentdel;

den mængde produceret bordvin, som denne procentdel skal anvendes på, fremgår af den produktionsanmeldelse, som er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2102/84 af 13. juli 1984 om høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser i vinsektoren (6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2467/86 (7), samt af de til- og afgangsbøger, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 af 30. april 1975 om udstedelse af ledsagedokumenter og om fastlæggelse af de forpligtelser, der inden for vinsektoren påhviler producent og forhandler, undtagen detailhandler (8), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3203/80 (9);

i visse tilfælde kan beviser for, at forpligtelserne i artikel 39 og i givet fald artikel 40 og 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 er opfyldt, først fremlægges efter foranstaltningens iværksættelse; efter artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling (10), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85, kan producenten først levere vin til destillation, efter at interventionsorganet har godkendt kontrakten eller leveringsangivelsen; ifølge artikel 10a i forordning (EØF) nr. 2102/84 gives denne godkendelse kun ved fremlæggelse af produktionsanmeldelsen; produktionsan-

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(4) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.
(5) EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 1.
(6) EFT nr. L 194 af 24. 7. 1984, s. 1.
(7) EFT nr. L 211 af 1. 8. 1986, s. 17.
(8) EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 8.
(9) EFT nr. L 333 af 11. 12. 1980, s. 18.
(10) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.

meldelserne kan afgives indtil den 15. december i Forbundsrepublikken Tyskland og indtil den 30. november i de øvrige medlemsstater; disse bestemmelser kan forsinke destillationerne; det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne kan tillade, at kontrakterne godkendes tidligere, såfremt der indføres en ordning med sikkerhedsstillelse, således at de producenter, der ikke har overholdt nævnte bestemmelser samt bestemmelserne i nærværende forordning, særlig artikel 2, stk. 1, i givet fald straffes;

den forebyggende destillation skal finde sted i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2179/83; i forbindelse med denne destillation bør der desuden mindes om konsekvenserne af manglende eller ufuldstændige angivelser som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2102/84;

det bør præciseres, at leveringskontrakter og leveringsangivelser blandt andet skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til identifikation af de vine, de omfatter;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for foranstaltningens gennemførelse for både producenter og destillerier, for at den kan blive så effektiv som mulig;

for vin fremstillet af druer produceret i Spanien bør der fastsættes en pris under hensyn til orienteringsprisen i denne medlemsstat;

priserne for vin til destillation gør det normalt ikke muligt at afsætte de produkter, der er fremstillet ved destillation, på de sædvanlige markedsbetingelser; det er derfor nødvendigt at indføre en støtte, hvis størrelse fastsættes på basis af de i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsatte kriterier, idet der samtidig tages hensyn til den øjeblikkelige usikkerhed vedrørende priserne på markedet for destillationsprodukter; i Spanien er opkøbsprisen for vin forskellig fra den, der er fastsat i Fællesskabet i det sammensætning den 31. december 1986; støttebeløbene for Spanien bør derfor fastsættes under hensyn til denne prisforskel;

i henhold til artikel 11 i forordning (EØF) nr. 337/79 kan der træffes afgørelse om destillation for alle bordvine og vine eget til fremstilling af bordvine; minimumsopkøbspriserne for vin, der leveres til destillation, fastsættes imidlertid som procentdel af orienteringspriserne for de forskellige typer bordvin; det må derfor præciseres, hvilke bordvine der i økonomisk henseende er nært forbundne med de enkelte typer bordvin;

da der ikke findes en fællesskabsdefinition for rosévin og spansk sammenstukket rød- og hvidvin, bør det af klarhedshensyn bestemmes, at rosébordvine sidestilles med røde bordvine og at spanske sammenstukne vine sidestilles med hvide bordvine af type A I, idet disse i økonomisk henseende er indbyrdes nært forbundne;

det er nødvendigt at undgå faren, for at produkter, der er fremstillet ved destillation af visse vine, forstyrrer markedet for vinbrændevin med oprindelsesbetegnelse; med henblik herpå bør det ved anvendelse af artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsættes, at der ved destillation af disse vine ikke må fremstilles et produkt med et alkoholindhold på under 92 % vol;

det bør fastsættes, at den minimumspris, der garanteres producenterne, normalt udbetales dem inden for sådanne tidsfrister, at de kan opnå et udbytte, som svarer til det, de ville opnå, hvis der var tale om salg på normale markedsvilkår; under disse omstændigheder er det absolut nødvendigt mest muligt at fremskynde den udbetaling af støtte, som producenterne har krav på for den pågældende destillation, samtidig med at der ved en passende garantiordning skabes sikkerhed for destillationernes korrekte forløb;

de pågældende skal for at modtage støtten indsende en ansøgning ledsaget af bilag; for at sikre, at ordningen fungerer ensartet i medlemsstaterne, bør der fastsættes frister for indsendelse af ansøgningen samt for udbetaling af støtten til destilleriet og indsendelse af bevis for betaling af opkøbsprisen;

visse vine leveret til forebyggende destillation kan forarbejdes til vin tilsat alkohol med henblik på destillation; bestemmelserne vedrørende destillation bør derfor tilpasses i overensstemmelse med reglerne i artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83;

det er nødvendigt at have kendskab til de mængder vin, der kan blive genstand for forebyggende destillation, for at der kan opstilles et korrekt skøn; der bør derfor fastsættes bestemmelser, der sikrer, at Kommissionen i rette tid har oplysninger om disse mængder;

interventionsorganerne og Kommissionen bør underrettes om destillationernes forløb og bør navnlig informeres om, hvor meget vin der destilleres, og om, hvor store mængder produkter der fremstilles derved;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne for vinproduktionsåret 1986/87 vedrørende forebyggende destillation af bordvin og af vin egnet til fremstilling af bordvin som omhandlet i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 337/79.

2. Ifølge artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan producenter, der i produktionsåret 1985/86 var undergivet forpligtelserne i artikel 39, 40 og 41 i samme forordning, kun omfattes af de i nærværende forordning fastsatte foranstaltninger, hvis de fremlægger bevis for, at de har opfyldt deres forpligtelser i de referenceperioder, der er fastsat henholdsvis i artikel 16 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2260/85 (1), artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2261/85 (2), og artikel 22 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 854/86 (3).

Artikel 2

1. Hvis den afgørelse, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79, træffes,

a) kan producenter, der har fremstillet bordvin i produktionsåret 1986/87 ved forarbejdning af den samlede mængde druer beregnet til produktion af bordvin, de har høstet på deres egen bedrift, indgå en eller flere kontrakter eller fremlægge en eller flere angivelser for en mængde bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin, der ikke må overstige en nærmere fastsat mængde pr. ha vinareal, der udnyttes til produktion af bordvin i den franske del af vindyrkningsområde B og i vindyrkningsområderne C I, C II og C III eller pr. ha vinareal, der udnyttes i vindyrkningsområde A og i den tyske del af vindyrkningsområde B;

b) kan producenter, der har fremstillet bordvin i produktionsåret 1986/87 ved forarbejdning af købte produkter eller ved forarbejdning af en del af de druer beregnet til bordvin, de har høstet på egen bedrift, samt vincentraler og sammenslutninger indgå en eller flere kontrakter eller fremlægge en eller flere angivelser for en mængde bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin, der ikke må overstige en nærmere fastsat procentdel af den mængde bordvin, de har produceret i løbet af produktionsåret i den græske del af vindyrkningsområde C III, i den spanske del af vindyrkningsområderne eller i de øvrige vindyrkningsområder;

c) kan vincentraler eller sammenslutninger dog for den del af produktionen af bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin i produktionsåret 1986/87, der stammer fra arealer, for hvilke medlemmerne ved denne forordnings ikrafttræden har indgået forpligtelser om at levere hele deres høst, indgå en eller flere kontrakter eller fremlægge en eller flere angivelser for en mængde bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin, der ikke for disse arealer må overstige en nærmere fastsat mængde pr. ha vinareal til produktion af bordvin i den franske del af vindyrkningsområde B og i vindyrkningsområderne C I, C II og C III eller pr. ha vinareal, der udnyttes i vindyrkningsområde A og i den tyske del af vindyrkningsområde B;

d) kan vincentralerne eller sammenslutningerne for den del af produktionen af bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin i produktionsåret 1986/87, der stammer fra arealer, for hvilke medlemmerne ved nærværende forordnings ikrafttræden ikke har indgået forpligtelser om at levere hele høsten, indgå en eller flere kontrakter eller fremlægge en eller flere angivelser for en mængde bordvin eller vin egnet til fremstilling til bordvin, der ikke må overstige en nærmere fastsat procentdel af denne del af produktionen af bordvin, de har fremstillet i løbet af produktionsåret i den græske del af vindyrkningsområde C III, i den spanske del af vindyrkningsområderne eller i de øvrige vindyrkningsområder;

e) kan den mængde vin, der leveres til destillation, ikke være under 5 hl.

2. Den mængde produceret bordvin, som de i stk. 1, litra b) og d), omhandlede procentdele gælder for, er for hver producent summen af de mængder, der som vin er anført i kolonnen for bordvin i den produktionsanmeldelse, som han i givet fald har indsendt i henhold til forordning (EØF) nr. 2102/84, og de mængder, som han selv har fremstillet efter datoen for indsendelsen af nævnte anmeldelse, og som fremgår af de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger.

Medlemsstaterne kan dog godkende kontrakter og leveringsangivelser fra en producent, før denne har indsendt det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis samt den i forordning (EØF) nr. 2102/84 omhandlede produktionsanmeldelse, hvis producenten stiller sikkerhed svarende til 80 % af minimumsopkøbsprisen for den vintype, der skal destilleres, og som er angivet i artikel 5. Sikkerheden frigives øjeblikkeligt, efter at det er godtgjort, at den i produktionsanmeldelsen angivne mængde ikke overstiger den i stk. 1 omhandlede maksimumsmængde vin, der kan destilleres, samt efter kontrol af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis. I modsat fald fortabes sikkerheden helt eller delvis. Kontrollen skal finde sted senest 60 dage efter, at producenten har indsendt høstanmeldelsen.

Artikel 3

1. De i artikel 4, stk. 1, og i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede kontrakter og angivelser indsendes til det kompetente interventionsorgan til godkendelse senest den 15. januar 1987.

(1) EFT nr. L 211 af 8. 8. 1985, s. 12.
(2) EFT nr. L 211 af 8. 8. 1985, s. 18.
(3) EFT nr. L 80 af 23. 5. 1986, s. 14.

2. De i stk. 1 nævnte kontrakter og angivelser skal mindst indeholde følgende oplysninger :

a) mængde, farve og virkeligt alkoholindhold for den vin, der skal destilleres, med angivelse af, om der er tale bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin ;

b) producentens navn og adresse ;

c) vinens oplagringssted ;

d) destillatørens navn eller destilleriets firmanavn ;

e) destilleriets adresse ;

f) bordvinstype, når det drejer sig om bordvin af type A II, A III eller R III.

3. Godkendelsen er betinget af overholdelse af betingelserne i artikel 10a i forordning (EØF) nr. 2102/84.

4. Interventionsorganet meddeler senest den 15. februar 1987 producenten resultatet af godkendelsesproceduren.

Artikel 4

1. Destillationerne må ikke finde sted efter den 31. august 1987.

2. Ved direkte destillation af vin fremstillet af druesorter, som i klassificeringen for den samme administrative enhed både figurerer som druesorter til vinfremstilling og som sorter til fremstilling af vinbrændevin, må der kun fremstilles et produkt, der har et alkoholindhold på 92 % vol eller derover.

Artikel 5

1. Uden at bestemmelserne i artikel 14b i forordning (EØF) nr. 337/79 tilsidesættes, fastsættes den minimumsopkøbspris, der omhandles i samme forordnings artikel 11, stk. 2, til :

— 2,22 ECU/% vol/hl for røde bordvine af type R I og R II,

— 3,30 ECU/% vol/hl for røde bordvine af type R III,

— 2,06 ECU/% vol/hl for hvide bordvine af type A I og for vine egnet til fremstilling af bordvin,

— 4,62 ECU/% vol/hl for hvide bordvine af type A II,

— 5,27 ECU/% vol/hl for hvide bordvine af type A III.

Disse priser er henholdsvis 1,37, 2,03, 1,27, 2,84 og 3,25 ECU/% vol/hl for vine af druer produceret i Spanien.

2. Destilleriet betaler producenten minimumsopkøbsprisen som omhandlet i stk. 1 inden tre måneder efter dagen for de enkelte vinleverancers tilgang til destilleriet.

Artikel 6

1. Den støtte, som omhandles i artikel 11, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79, fastsættes således :

a) når det ved destillationen frembragte produkt er i overensstemmelse med definitionen på neutral alkohol som anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83, er støtten :

— 1,72 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af røde bordvine af type R I og R II,

— 2,82 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af røde bordvine af type R III,

— 1,56 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A I og vine egnet til fremstilling af bordvin,

— 4,16 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A II,

— 4,82 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A III ;

for neutral alkohol fremstillet af de i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, anførte vine er støtten henholdvis 0,86, 1,53, 0,76, 2,25 og 2,77 ECU/% vol/hl ;

b) når det ved destillationen frembragte produkt er en vinbrændevin, der opfylder kvalitetskriterierne efter national lovgivning, er støtten :

— 1,61 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af røde bordvine af type R I og R II,

— 2,71 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af røde bordvine af type R III,

— 1,45 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A I og vine egnet til fremstilling af bordvin,

— 4,05 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A II,

— 4,71 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A III ;

for brændevin fremstillet af de i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, anførte vine er støtten henholdvis 0,75 1,42, 0,65, 2,24 og 2,66 ECU/% vol/hl ;

c) når det ved destillationen frembragte produkt er et destillat eller en rå alkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol, er støtten :

— 1,61 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af røde bordvine af type R I og R II,

— 2,71 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af røde bordvine af type R III,

— 1,45 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A I og vine egnet til fremstilling af bordvin,

— 4,05 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A II,

— 4,71 ECU/% vol/hl for produkter fremstillet af hvide bordvine af type A III ;

for et destillat eller en rå alkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol fremstillet af de i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, anførte vine er støtten henholdvis 0,75, 1,42, 0,65, 2,24 og 2,66 ECU/% vol/hl.

2. Støtten beregnes på grundlag af beløbet for de faktiske vinleverancer med de i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsatte tolerancer.

Artikel 7

1. Denne forordnings bestemmelser vedrørende rødvine gælder også for rosévine.

2. Denne forordnings bestemmelser vedrørende en bestemt type bordvin gælder også for bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med denne.

Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende bordvine for i økonomisk henseende at være nært forbundne med bordvin af type :

— A I : hvide bordvine, som ikke henhører under type A I, A II eller A III,

— R I : røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på højst 12,5 % vol, og som ikke henhører under type R I eller R III,

— R II : røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på over 12,5 % vol, og som ikke henhører under type R III.

3. Produkter fremstillet ved sammenstikning af vin egnet til fremstilling af hvid bordvin eller hvid vin med vin egnet til fremstilling af rød bordvin eller med rød bordvin, jf. tiltrædelsesaktens artikel 125, stk. 1, kan leveres til destillation i Spanien. I den forbindelse sidestilles de med hvid bordvin af type A I.

Artikel 8

Senest fire måneder efter datoen for vinens ankomst til destilleriet skal destilleriet over for interventionsorganet samtidig med ansøgningen om støtte dokumentere, at det har udbetalt den i artikel 5, stk. 1, omhandlede minimumsopkøbspris inden for den i artikel 5, stk. 2, anførte frist.

Hvis dette ikke er dokumenteret inden to måneder efter den fastsatte frist og forsinkelsen ikke skyldes en alvorlig forsømmmelse fra destilleriets side, nedsætter interventionsorganet støtten med 20 % eller kræver 20 % af den allerede udbetalte støtte tilbagebetalt. Efter udløbet af denne anden frist udbetaler interventionsorganet enten ikke længere støtte eller kræver den samlede udbetalte støtte tilbagebetalt.

Hvis det konstateres, at destilleriet ikke har betalt producenten minimumsopkøbsprisen, betaler interventionsorganet inden den 1. maj 1988 producenten et beløb af samme størrelse som støttebeløbet i givet fald gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 9

1. Det i artikel 9, stk. 1, forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede forskud udbetales senest tre måneder efter forelæggelse af bevis for, at sikkerheden er stillet.

2. Senest to måneder efter indsendelse af det bevis for betaling, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, frigiver organet den i stk. 1 anførte sikkerhed. Fremsendes dette bevis ikke inden for den fastsatte frist, men i løbet af de to efterfølgende måneder, og skyldes denne forsinkelse ikke en alvorlig forsømmelse fra destilleriets side, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerheden.

Artikel 10

1. I det i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde indgives kontrakt eller angivelse om leverancer til fremstilling af vin tilsat alkohol med henblik på destillation til det kompetente interventionsorgan til godkendelse senest den 15. januar 1987.

Interventionsorganet meddeler senest den 15. februar 1987 producenten resultatet af godkendelsesproceduren.

2. Fremstillingen af vin tilsat alkohol med henblik på destillation må først finde sted, når kontrakten eller angivelsen er godkendt, og ikke senere end den 31. juli 1987.

3. Destillation af vin tilsat alkohol med henblik på destillation må ikke finde sted efter den 31. august 1987.

4. Senest den tiende i hver måned fremsender den virksomhed, der foretager alkoholtilsætningen med henblik på destillation, en opgørelse til interventionsorganet over de mængder vin, den har fået leveret i den foregående måned.

5. Den virksomhed, der foretager alkoholtilsætningen med henblik på destillation, modtager en støtte beregnet pr. hl og pr. % vol virkeligt alkoholindhold i vinen inden tilsætningen af alkohol; støtten er på:

— 1,58 ECU for røde bordvine af type R I og R II,

— 2,66 ECU for røde bordvine af type R III,

— 1,42 ECU for hvide bordvine af type A I og for vine egnet til fremstilling af bordvin,

— 3,98 ECU for hvide bordvine af type A II,

— 4,63 ECU for hvide bordvine af type A III.

For vin tilsat alkohol bestemt til destillation fremstillet af den vin, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 0,73, 1,39, 0,63, 2,20, og 2,61 ECU/ % vol/hl.

For at modtage støtte indsender virksomheden senest den 28. juni 1987 en ansøgning til det kompetente interventionsorgan vedlagt en kopi af ledsagedokumenterne for transport af den vin, for hvilken der ansøges om støtte, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan kræve, at nævnte kopier og oversigt påtegnes af en kontrolmyndighed.

Støtten udbetales senest tre måneder efter fremlæggelse af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og under alle omstændigheder efter godkendelsen af kontrakten eller angivelsen.

6. Uden at artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 tilsidesættes, frigives sikkerheden kun, hvis der inden den 30. november 1987 er fremlagt bevis for,

— at den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten eller angivelsen, er blevet forarbejdet ved tilsætning af alkohol og destilleret,

— at producenten har fået udbetalt opkøbsprisen for vinen inden for de i artikel 5, stk. 2, fastsatte frister.

Fremlægges de nævnte beviser ikke senest den 31. december 1988, kræver interventionsorganet støtten tilbagebetalt af den virksomhed, der foretager alkoholtilsætningen med henblik på destillation.

Indsendes beviserne efter udløbet af den fastsatte frist, men senest den 21. februar 1988, kræver interventionsorganet 20 % af den udbetalte støtte tilbagebetalt.

Konstateres det, at virksomheden, der foretager alkoholtilsætningen, ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den 1. maj 1988 et beløb svarende til støtten til producenten, i givet fald gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne giver meddelelse:

— senest den 20. januar 1987 om de mængder vin og vin tilsat alkohol med henblik på destillation, der er anført i de leveringskontrakter, der er forelagt til godkendelse,

— senest den 25. februar 1987 om de mængder vin og vin tilsat alkohol med henblik på destillation, der er anført i de leveringskontrakter, der er godkendt.

2. Destillerierne sender senest den 10. i hver måned interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, der er destilleret i den foregående måned, opdelt på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anførte kategorier.

3. Medlemsstaterne giver senest den 20. i hver måned pr. telex Kommissionen meddelelse vedrørende den foregående måned om de destillerede mængder vin og vin tilsat alkohol opdelt efter farve og om de tilsvarende mængder opnåede produkter udtrykt i ren alkohol med de i stk. 2 omhandlede specificeringer.

4. Medlemsstaterne giver senest den 30. september 1987 meddelelse om de tilfælde, hvor destilleriet eller forarbejdningsvirksomheden ikke har opfyldt deres forpligtelser, og oplyser, hvilke foranstaltninger der er truffet.

Artikel 12

Omregningen af de i denne forordning omhandlede beløb til national valuta sker efter den repræsentative kurs, der er gældende for vinsektoren den 1. september 1986.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. oktober 1986.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand